

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
ในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต
FACTORS INFLUENCING THE DECISION TO PURSUE ACCOUNTING STUDIES AMONG
HIGH SCHOOL STUDENTS IN DUSIT DISTRICT, BANGKOK

ณัฐชนัน ชาวนาราช¹

¹นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบัญชี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: s66128302022@ssru.ac.th

ขวัญฉัตร วงศ์จันทร์ทิพย์²

²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: khwanchat.wo@ssru.ac.th

ปราณี ตรีทศกุล³

³คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: pranee.tr@ssru.ac.th

หุตา วงษ์ยิ้ม⁴

⁴คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: huda.wo@ssru.ac.th

รุ่งลักขมี รอดข้า⁵

⁵คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: runglaksamee.ro@ssru.ac.th

สุภาพ อัครปทุมวงศ์⁶

⁶คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Email: supap.ak@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตดุสิต จำนวน 150 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก การทดสอบความสัมพันธ์ด้วยการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน พบว่าปัจจัยแต่ละด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ มีอิทธิพลทางบวกต่อการตัดสินใจ

เลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ขณะที่ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน และปัจจัยด้านสถานศึกษา ไม่พบอิทธิพลทางสถิติ

คำสำคัญ: การบัญชี, นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา

Abstract

This study aimed to examine the factors influencing the decision to pursue accounting studies among high school students in Dusit District, Bangkok. The researchers employed a quantitative research methodology, using a questionnaire as an instrument to collect data from 150 high school students in Dusit District. The data were analyzed using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation, and inferential statistics, including Pearson's correlation coefficient analysis and multiple regression analysis. The results indicated that students held a high level of opinion toward personal factors, family factors, social and peer factors, school factors, and labor market and economic factors. Pearson's coefficient correlation analysis revealed that all factors were positively and significantly correlated at the 0.01 level. Hypothesis testing at the 0.05 significance level showed that personal factors, family factors, labor market and economic factors had a positive and significant influence on the decision to pursue accounting studies; however, social and peer factors and school factors did not show a statistically significant influence.

Keywords: Accounting, high school student, higher education

บทนำ

การศึกษามีส่วนสำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และขับเคลื่อน ความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ และสังคม การเลือกสาขาวิชาศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจึงเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญที่มีผลต่อเส้นทางอาชีพ และคุณภาพชีวิตในอนาคต สาขาวิชาบัญชีเป็นสาขาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจ เนื่องจากนักบัญชีมีหน้าที่จัดทำและวิเคราะห์ ข้อมูลทางการเงิน ที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญสำหรับการตัดสินใจทางธุรกิจ การบริหารจัดการองค์กร และการปฏิบัติตามกฎหมาย ความต้องการบุคลากรที่มีความรู้เชิงลึกและทันสมัยในสาขาบัญชียังคงมีอย่างต่อเนื่องตามการขยายตัวและความซับซ้อนทางธุรกิจ (ลัดดา หิรัญญา, 2560)

งานวิจัยที่ผ่านมาได้มีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของ นักศึกษาระดับอุดมศึกษาอยู่ เช่น การศึกษาของมรรยาท ลิมโอรสสุขสกุล และคณะ (2566) พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่ออิทธิพลต่อการเลือกเรียนสาขาการบัญชีของนักศึกษา ประกอบด้วย คำแนะนำจากกลุ่มอ้างอิง เช่น ครอบครัว ครูแนะแนว คนรอบข้าง โอกาสในการเลือกอาชีพ ความต้องการเรียนสาขาการบัญชี และการเคยศึกษาวิชาบัญชีมาก่อน การศึกษาของอมร โทท่า และกชวรา ศาลารมย์ (2566) พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาบัญชี ระดับปริญญาตรีได้แก่ ด้านลักษณะสถาบัน ด้านหลักสูตรและการเรียน

การสอน ด้านอาจารย์ ด้านกลุ่มเพื่อน และด้านความสัมพันธ์ของนักศึกษา อย่างไรก็ตามการศึกษายังคงไม่มีการศึกษาในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีมหาวิทยาลัยที่เปิดสอนหลักสูตรวิชาการบัญชีอยู่จำนวนมาก

ผู้วิจัยจึงมุ่งเน้นศึกษา ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตดุสิต กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชี ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานการศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาในการออกแบบหลักสูตรและแนวทางการแนะแนวการศึกษาที่เหมาะสม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนและช่วยผลิตบุคลากรที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาดแรงงานในสาขาบัญชี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต
2. เพื่อศึกษาระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตประชากร
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต จำนวน 7 โรงเรียนและจำนวนนักเรียน 3,615 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณผ่านการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้แบบสอบถาม การกำหนดตัวอย่างใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973) ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ค่าความคลาดเคลื่อนเท่ากับ 0.05 จำนวน 361 คน อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบตามกลุ่มตัวอย่างที่คำนวณไว้ ผู้วิจัยจึงเก็บข้อมูลจริงได้เพียง 150 คน คิดเป็นร้อยละ 41.55 มากกว่าอัตราการตอบกลับของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณที่ยอมรับได้ คือ ต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 (นิชาชล รัตนมณี และประสพชัย พสุนนท์, 2562)
2. ขอบเขตตัวแปร
ตัวแปรต้น ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน ประกอบด้วยอิทธิพลจากเพื่อน ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ
ตัวแปรตาม ได้แก่ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชี
3. ขอบเขตเวลา
ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในตั้งแต่เดือนกรกฎาคม ถึง เดือนตุลาคม พ.ศ.2568

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ โดยเป็นการวิจัยเชิงสำรวจที่ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกตัวอย่างโดยการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย ซึ่งเป็นวิธีการที่ทุกหน่วยในประชากรมีโอกาสถูกเลือกเท่าเทียมกัน

2. ขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาบัญชี ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน ปัจจัยด้านสถานศึกษา และปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาบัญชี

สำหรับส่วนที่ 2 และ 3 ใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัยด้วยการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (IOC) ผลการประเมินพบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ผ่านเกณฑ์ที่กำหนด แสดงว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและสามารถนำไปใช้ในการเก็บข้อมูลได้

หลังจากนั้นผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทำการทดสอบกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อทำการตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือโดยใช้การทดสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยการวิเคราะห์ต่อความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach, 1990) โดยได้ค่าความเชื่อมั่น มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา แต่ละด้านอยู่ระหว่าง 0.755-0.889 ซึ่งมากกว่า 0.70 แสดงว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้งานจริงได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อกับและขออนุญาตโรงเรียนเพื่อเข้าหากกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูล จากนั้นทำการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีส่งแบบสอบถามผ่านทางออนไลน์ เมื่อได้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างครบแล้วทำการรวบรวมข้อมูลเก็บแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม ก่อนนำแบบสอบถามที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลในขั้นตอนต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ส่วนหลัก ดังนี้ ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน ปัจจัยสถานศึกษา ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ การเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาการบัญชีของ

นักเรียนมัธยมตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต ทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต ใช้การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์และทิศทางระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน ปัจจัยด้านสถานศึกษา ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ ที่มีต่อการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาการบัญชี และใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีต่อตัวแปรตาม โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สำหรับรูปแบบสมการถดถอยมีรูปแบบดังนี้

$$DECISION = B_0 + B_1PERSON + B_2FAMILY + B_3SOCIAL + B_4INSTITUTION + B_5ECONOMY + \epsilon$$

โดยที่	DECISION	หมายถึง การเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาการบัญชี
	PERSON	หมายถึง ปัจจัยส่วนบุคคล
	FAMILY	หมายถึง ปัจจัยด้านครอบครัว
	SOCIAL	หมายถึง ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน
	INSTITUTION	หมายถึง ปัจจัยด้านสถานศึกษา
	ECONOMY	หมายถึง ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ
	B	หมายถึง สัมประสิทธิ์ที่บ่งบอกถึงอิทธิพลของตัวแปรอิสระต่อการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรตาม ในที่นี้หมายถึงการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในสาขาการบัญชี
	ϵ	หมายถึง Error Term สำหรับการคาดการณ์ที่ไม่ถูกต้อง

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต จำนวน 150 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมาเป็นเพศชาย จำนวน 39 คิดเป็นร้อยละ 26 และน้อยที่สุดเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ จำนวน 23 คิดเป็นร้อยละ 15.3 ด้านอายุ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อายุ 17-18 ปี จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 54.7 รองลงมาอายุ 15-16 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 และอายุ 16-17 ปี จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ด้านระดับการศึกษา พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่อยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 25.3 และน้อยที่สุดอยู่ในระดับการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7

ตารางที่ 1 การแสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสาขาการบัญชี

ปัจจัย	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
ปัจจัยส่วนบุคคล	4.01	.531	มาก
ปัจจัยด้านครอบครัว	3.88	.602	มาก
ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน	3.97	.641	มาก
ปัจจัยด้านสถานศึกษา	3.94	.644	มาก
ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ	4.06	.565	มาก
การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชี	4.04	.652	มาก

ตารางที่ 1 แสดงระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในสาขาการบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต พบว่าระดับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาการบัญชี โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า พบว่าปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เท่ากับ 4.06 รองลงมาคือ ปัจจัยส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ปัจจัยด้านครอบครัว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยของทุกปัจจัยอยู่ในระดับความคิดเห็น มาก ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามรับรู้และให้ความสำคัญกับปัจจัยทุกด้านในระดับสูงในการประกอบการพิจารณาเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชี

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

Variable	PERSON	FAMILY	SOCIAL	INSTITUTION	ECONOMY	DECISION
PERSON	1					
FAMILY	.734**	1				
SOCIAL	.713**	.750**	1			
INSTITUTION	.694**	.711**	.740**	1		
ECONOMY	.723**	.697**	.696**	.695**	1	
DECISION	.750**	.752**	.698**	.668*	.783**	1

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 * ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ปัจจัยทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาการบัญชี (DECISION) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ (ECONOMY) มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาการบัญชี (DECISION) สูงที่สุด มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.783 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครอบครัว (FAMILY) และปัจจัยส่วนบุคคล (PERSON) ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.752 และ 0.750 ตามลำดับ ในขณะที่ปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน (SOCIAL) และปัจจัยด้านสถานศึกษา (INSTITUTION)

มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันแต่มีระดับความสัมพันธ์ที่ต่ำกว่าเล็กน้อย โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.698 และ 0.668 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

Variable	Coefficient	Std. Error	T	p-value
PERSON	.227	.092	3.018	.003
FAMILY	.263	.083	3.410	.001
SOCIAL	.068	.079	.874	.384
INSTITUTION	.006	.075	.078	.938
ECONOMY	.385	.083	5.331	.000

Dependent variable = DECISION R = .849 R Square = .720

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้น โดยทดสอบค่า Tolerance และ Variance Inflation Factor (VIF) ก่อนการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อป้องกันปัญหาความสัมพันธ์ (Multicollinearity) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นแล้ว ตารางที่ 3 แสดงผลวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต พบว่า ปัจจัย 3 ด้านที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชี ได้แก่ ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลมากที่สุด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.385 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า หากปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเพิ่มขึ้น 0.385 หน่วย ปัจจัยด้านครอบครัว เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลเป็นอันดับสอง มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.263 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า หากปัจจัยด้านครอบครัวเพิ่มขึ้น 1 หน่วย การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อจะเพิ่มขึ้น 0.263 หน่วย และปัจจัยส่วนบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.227 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 หมายความว่า ถ้าปัจจัยส่วนบุคคลเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะส่งผลให้การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเพิ่มขึ้น 0.227 หน่วย อย่างไรก็ตามปัจจัยด้านสังคมและเพื่อน และปัจจัยด้านสถานศึกษาไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชี เนื่องจากมีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสาขาบัญชีของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพมหานคร เขตดุสิต ประกอบด้วย 3 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยส่วนบุคคล สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้ ปัจจัยด้านตลาดแรงงานและเศรษฐกิจ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลสูงที่สุดต่อการตัดสินใจ ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่านักเรียนให้ความสำคัญสูงสุดกับความมั่นคงในอนาคตและโอกาสในการทำงานในอนาคต สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ชัมภูชนะ และคณะ (2564) พบว่าความคาดหวังทางอาชีพเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรการบัญชี เนื่องจากผู้เรียนมองเห็นโอกาสความก้าวหน้า นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ลภัสรดา พิษญาธีรนาถ และคณะ (2567) ซึ่งพบว่าปัจจัยด้านการประกอบอาชีพ และด้านเศรษฐกิจสังคม เป็นปัจจัยหลักในการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นทางด้านบัญชี เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน

ปัจจัยด้านครอบครัว มีอิทธิพลรองลงมา แสดงให้เห็นว่าสถาบันครอบครัวยังคงมีบทบาทสำคัญในการชี้แนะแนวทาง สนับสนุน และเป็นแบบอย่างในการเลือกเส้นทางการศึกษาต่อของนักเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ จำลอง นามูลตรี และคณะ (2563) ที่พบว่าความคาดหวังของครอบครัวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มรรยาท ล้อมโอฬารสุขสกุล และคณะ (2566) ที่ระบุว่าบรรทัดฐานจากกลุ่มอ้างอิง โดยเฉพาะครอบครัวและการที่ผู้ปกครองประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องหรือรับราชการ มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาการบัญชี เนื่องจากสร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจให้กับผู้เรียน

ปัจจัยส่วนบุคคล มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในลำดับถัดมา โดยครอบคลุมถึงผลการเรียน ความถนัด และความสนใจส่วนตัว ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์ (2561) พบว่าผลการเรียนและทักษะพื้นฐานทางวิชาการเป็นตัวแปรสำคัญในการเลือกศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนจะตัดสินใจเลือกเรียนบัญชีเมื่อมีความมั่นใจในศักยภาพทางวิชาการและความชอบส่วนบุคคลเป็นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้งาน

สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเน้นกลยุทธ์การประชาสัมพันธ์ที่ชี้ให้เห็นถึงความมั่นคงทางอาชีพ โอกาสในการทำงาน และผลตอบแทน เพื่อตอบสนองต่อปัจจัยด้านตลาดแรงงานควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมแนะแนวที่เปิดโอกาสให้ผู้ปกครองเข้ามามีส่วนร่วม นอกจากนี้ ควรส่งเสริมกระบวนการค้นหาค้นหาตนเองของนักเรียนผ่านการทดสอบความถนัดหรือกิจกรรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียนมั่นใจว่าปัจจัยส่วนบุคคลของตนสอดคล้องกับทักษะที่จำเป็นในวิชาชีพบัญชี

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

การวิจัยสามารถขยายขอบเขตการศึกษาไปยังกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่จังหวัดหรือภาคอื่นๆ หรือเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนรัฐและเอกชนเพื่อให้ผลการวิจัยมีความครอบคลุมและสามารถอ้างอิงในวงกว้างได้มากขึ้น นอกจากนี้ควรพิจารณาเพิ่มตัวแปรอิสระใหม่ๆ ที่ทันสมัย เช่น ปัจจัยด้านเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลที่อาจส่งผลต่อความเชื่อมั่นในวิชาชีพบัญชีในอนาคต รวมถึงควรการใช้วิธีการวิจัยแบบผสม โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกร่วมกับการทำแบบสอบถาม เพื่อให้เข้าใจถึงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซึ่งสถิติเชิงปริมาณอาจไม่สามารถอธิบายได้ครอบคลุม และควรนำการวิเคราะห์แบบสมการโครงสร้าง มาใช้เพื่อวิเคราะห์อิทธิพลทางตรงและทางอ้อม รวมถึงความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างของปัจจัยต่างๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

จำลอง นามูลตรี, วัลภา สบายยิ่ง, และ นิธิพัฒน์ เมฆขจร. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพิษณุพนธ์, 15(1), 25-36.

- นิตาชาล รัตน์มณี และประสพชัย พสุนนท์. (2562). อัตราการตอบกลับของแบบสอบถามในงานวิจัยเชิงปริมาณ. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี, 13(3), 181-188
- มรรยาท ลีมีโอพารสุขสกุล, ถนอมศักดิ์ สุวรรณน้อย, และสร้อยบุปผา สาตร์มูล. (2566). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและความสนใจในการเลือกศึกษาในสาขาวิชาการบัญชีของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา. วารสารนวัตกรรมกรรมการจัดการศึกษาและการวิจัย, 5(4), 849-858.
- ลภัสสรดา พิษญาธีรนาถ, สาธิตา กลิ่นสุคนธ์, และ กานต์ธีรา นามวงศ์. (2567). ความต้องการศึกษาต่อและปัจจัยในการตัดสินใจศึกษาต่อระดับปริญญาโทหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบัญชี) มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย. วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 4(3), 973-991.
- ลัดดา หิรัญญา. (2560). มาตรฐานนักบัญชีที่ตอบสนองความต้องการของภาคธุรกิจภายใต้กรอบมาตรฐานกลุ่มเศรษฐกิจอาเซียน. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 9(2), 63-73.
- ศิวาพัชญ์ บำรุงเศรษฐพงษ์. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในสายสามัญหรือสายอาชีพ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กรณีศึกษาโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์นายเรืออากาศ, 6, 114-128.
- สุพัตรา ชัมภูชนะนะ, รลิกา ปรีเปรม, รจนา ไทยสงฆ์, สรินทิพย์ กาญจนะ, และ พิมพ์ปวีณ์ มะณีวงศ์. (2564). ปัจจัยในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาการบัญชีของนักเรียนสายสามัญและสายอาชีพ กรณีศึกษาสาขาวิชาการบัญชี คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา, 15(1), 368-378.
- อมร โททำ และ กชวรา ศาลารมย์. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีหลักสูตรบัญชีบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วารสารสหวิทยาการวิจัยและวิชาการ, 3(3), 1-16.
- Cronbach, L. J. (1990). Essentials of psychology testing (5th ed.). HarperCollins Publishers.
- Yamane, T. (1973). Statistics: An introductory analysis (3rd ed.). Harper and Row.